

13 SEPTEMBRIE :

PRĂZNUIREA SFINTEI MARE MUCENIȚĂ KETEVAN, REGINA GEORGIEI

Mielușeaua Ta, Iisuse, Ketevan, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună cu Tine mă îngrop cu Botezul Tău; și pățimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

(Tropar, glasul al 3-lea)

Sfânta Muceniță Ketevan,
icoană

Sfânta Mare Muceniță Ketevan era descendentă din familia imperială Bagration și era strănepoată a împăratului Constantin din Kartalin (1469-1505). Devenită soția lui David, urmașul împăratului Alexandru al II-lea din Kakhethi (1577-1605), ea însăși a condus imperiul. Pietatea profundă a împărătesei se manifesta în atenția ei deosebită față de nevoile Bisericii Georgiene, în zidirea de biserici, adăposturi și case pentru călători sau celor fără de acoperiș. După moartea soțului său, Sfânta Ketevan s-a retras în singurătate.

Constantin (numit Okayan), frate al soțului ei, a acceptat islamul și, urmând instrucțiunile șahului Abbas I, a trimis asasini să îlucidă pe tatăl său care era pe moarte, împăratul Alexandru II, și fratele său George. După ce crima a fost înfăptuită, Constantin a dat ordine să fie puse corpurile victimelor pe cămile și să fie duse împărătesei Ketevan. Îngrozită în fața faptei de cruzime, împărăteasa i-a jelit pe nevinovații suferitori și i-a îngropat în catedrala Alaverdsk. În plus, necredinciosul Constantin-Okayan a depășit buna cuviință în fața respectabilei ei văduvii și i-a cerut mâna, amenințând cu forța în caz de refuz.

Împărăteasa Ketevan și-a adunat poporul din Kakhethi și a mers împotriva lui Constantin, învingând pe necuviinciosul apostat. El a avut parte de o moarte lipsită de glorie împreună cu mulți din armata persană. Sub conducerea înțeleaptă a împărătesei Ketevan, pacea și dreptatea au fost restabilite în Kakhethi. Șahul Abbas I i l-a dat înapoi pe fiul ei Teimuraz, care, deși trăise mai mulți ani la curtea șeicului ca ostatic, își păstrase credința ortodoxă neîntinată.

Șahul Abbas, amenințând Georgia cu distrugerea, a constrâns autoritățile feudale din Kakhethi să predea câțiva ostateci de seamă. Printre ei, ca voluntar, se afla împărăteasa Ketevan. Vrând să prevină dezastrul pentru națiunea georgiană și Sfânta Biserică, ea a ajuns în Ispahan. Șahul Abbas a îndemnat-o pe împărăteasa să accepte credința mahomedană, dar a primit un refuz hotărât.

Apoi împărăteasa Ketevan a fost aruncată în închisoare, unde a petrecut zece ani, plini de suferințele martiriului. Nici jосnicia curtenilor perși, nici propunerile viclene ale șahului de a o ridica la rangul de împărăteasă ținutului persan, nici propunerile de mari bogății, nici implorările și rugămintile stăruitoare ale curtenilor și nobililor perși – nimic nu era în stare să o ademenească să pronunțe chiar și o singură vorbă blasfemitoare împotriva lui Hristos. Nimic nu era în stare să o miște pe cea care suferea întru Hristos.

Au atârnat-o răstignită pe un copac în formă de cruce și au torturat-o cu clești încinși. I-au pus pe cap un coif încălzit la roșu, a fost lovită cu vergi de oțel și i-au împuns trupul cu unghiile. Binecuvântata martiră și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu în ziua de **13 septembrie 1624.**